

LA JUVELO EN LA KRONO: NUN EĈ PLIE PLIBONIGITA

Kolekto de poemoj Kun Eĉ Pli da Haikoj kaj Eĉ
Malpli da Bedaroj

ANDI ARCHER

DELPHIC VENTURES

PUBLISHING

SINCE 2012

DELPHIC VENTURES

PUBLISHING

SINCE 2012

COPYRIGHT INFORMATION

Copyright © ANDI ARCHER (real name:

ANAND MANIKUTTY)

2020 – 3003.14159

All Rights Reserved.

AVIZO

Ĉi tiu libro estas vendita sub la kondiĉo, ke ĝi ne estu, per komerco aŭ alimaniere, pruntita, revendita aŭ alimaniere disvastigita sen la antaŭa skriba permeso de la kopirajtulo, nek en alia specon de kovraĵo aŭ ligilo ol tiu en kiu ĝi estas publikigita, kaj sen simila kondiĉo inkluzivanta ĉi tiun kondiĉon esti trudita al la posta aĉetanto, kaj sen limigo de la supre rezervitaj rajtoj laŭ kopirajto.

Neniu parto de ĉi tiu eldonaĵo rajtas esti reproduktita, stokita aŭ enmetita en eltrovosistemon aŭ transsendita en iu ajn formo aŭ per iu ajn alia rimedo sen permeso de la kopirajtulo.

~

NOTICE

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, resold, or otherwise circulated without the copyright owner's prior written consent in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser and without limiting the rights under copyright reserved above.

No part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system or transmitted in any form or by any other means without the permission of the copyright owner.

Dedication

Ĉi tiu libro estas dediĉita al Krishna.

Brila spirito,

la koro de Krishna Anand brilas hele,

ĝoja amo ekflugas.

Antaŭparolo

Bonvenon al ĉi tiu unika poemaro, kiu rimarkinde diferencas de aliaj. La kreo de ĉi tiu libro implikis kunlaboron inter homa kaj artefarita inteligenteco. Permesu al mi klarigi.

En la procezo de verkado de ĉi tiu kolekto, mi disvolvis programaron kiu enhavas AI-modulojn. Kun la helpo de ĉi tiu programaro, la AI-sistemo ludis signifan rolon en la kreado de la plimulto de la poemoj ĉi tie prezentitaj. Dum sur la surfaco, ĉi tiu libro eble ne ŝajnas malsama al iu ajn alia poeziokolekto, ĝia distingo kuŝas en la partopreno de AI en ĝia kreo.

Por taksi la efikecon de la AI, mi dividis specimenojn de ĝia eligo kun TOPSociety kaj OATHSociety, du alt-IQ societoj kies membro mi estis, kaj ankaŭ kun aliaj individuoj. Rimarkinde, homoj ĝenerale malfacile distingis inter la enhavo verkita de mi kaj tiu generita de la AI. La AI kapablis reprodukti la verkostilon de diversaj aŭtoroj, inkluzive la mian. Dum mi rafinis la AI-programaron, konatan kiel Mjолnir, ĝi ne nur produktis bele komponitajn hajkojn, sed ankaŭ ludis signifan rolon en la kreo de ĉi tiu volumo de poezio per Sistemo II kaj Sistemo III, aliaj versioj de la programaro. Certe, ne ĉiuj poemoj estis verkitaj uzante la AI-programaron, sed kelkaj el ili ja estis, sed kio vere mirindas estas la kvalito, kiun ni povis atingi.

En la sfero de poezio, ŝajnas ke okcidentanoj—usonanoj, orientaj eŭropanoj, kaj okcidentaj eŭropanoj—dominadas tutmondajn premiojn. Atesto pri tio estas la fakto ke Sringaara Rasa, la esenco de amo kaj beleco, ofte estas malabunda aŭ eĉ forestas en la verkoj de premiitaj poetoj. Kaj la fakto ke la japana formo de teatro, konata kiel No, apenaŭ iam aperas en iu ajn grava filmo. Kaj la fakto ke la ombra pupteatro el Sudorienta Azio estas preskaŭ neniam prezentita en iu ajn grava premia ceremonio. Kaj la fakto ke la japana stilo de poezio konata kiel hajko apenaŭ iam estas referencita en gravaj Holivudaj filmoj. La listo daŭras.

Ĉi tiuj observoj levas demandojn pri la influo de **rasaj kaj genraj politikoj** sur literatura merito—areo kiu meritas plian esploron. Dum kompanioj en Okcidento ofte zorgas pri la reprezentado de homoj de malsamaj rasoj kaj genroj, kompanioj malofte interesiĝas pri la demando, ĉu malsamaj kulturoj kaj lingvoj ankaŭ devus ricevi reprezentadon. Konsideru ĉi tiun intrigan statistikon: en la pasinta jardeko, la **10 plej vendataj libroj prezentis inajn protagonistojn, kaj sep el la dek plej vendataj romanistoj estis virinoj**. La probable de tia distribuo okazanta nur pro hazardo estas ege malalta, sugestante signifan ŝanĝon en la literatura pejzaĝo, kiu probable kontribuiĝas de la fakto, ke korporacioj okupiĝas pri konsidero de sekso en sia kalkulo. La fakto, ke neniu sola aŭtoro kiu gajnis la Premion Booker aŭ la Nobel-Premion pri Literaturo estas de etna maoria origino aŭ etna mongola, ŝajnas esti eskapinta la atenton de la estimataj juĝistoj.

Ni troviĝas en epoko, kie iuj limoj de raso kaj genro estas ĉiam pli malfacile transireblaj. Se vi apartenas al aparta etno, eble estas praktike neeble por vi gajni iun ajn literaturan premion. (Kiam lastfoje vi aŭdis pri persono de ajnua heredaĵo gajnanta gravan literaturan premion? Kio pri indiĝena perua?) Viaj ŝancoj ricevi rekonon eble malpli iĝas se vi ne akordigas kun la "ĝustaj rasoj" aŭ la "ĝusta genro", kaj parto de la kialo estas la apero de korporacioj, kiuj pliiĝis sian "Vekan Koeficienton" responde al asertoj, ke iliaj estraroj ne estas sufiĉe diversaj, kaj kontribuis al ĉi tiu dinamiko per verŝado de mono en programojn de Diverseco kaj Inkludo, kie Diverseco mem estas mallarĝe difinita.

Sociaj amaskomunikiloj, kun sia emfazo sur "ŝatoj" kaj aprobo, povas plue pligrandigi ĉi tiujn malegalecojn. Paradoxse, la filino aŭ nepo de iama koloniisto povas esti perceptita kiel pli malfavorata ol iu el ne-anglaparolanta lando, pro ilia perceptita "elita" kaj "privilegia" fono. Ĉi tiu sekulara tendenco funkcias kune kun aliaj fenomenoj, kiel la migrado al la reto kaj la ciferecigado de amaskomunikiloj. Se ĉi tiuj ŝablonoj estas pelitaj de la malsama traktado de virinoj kaj minoritataj verkistoj en la reta sfero, kontraŭbatali ilin povus montriĝi ege defia.

Alia atesto pri ĉi tiuj novaj tendencoj estas la limigita aprezo de Hinda Klasika Poezio, Hinda Klasika Muziko, kaj Hinda Klasika Danco ekster la Hinda Subkontinento. Kvankam spertuloj rekonas ilian artan elstaron, ĉi tiuj tradicioj ofte ne sukcesas estetike kapti okcidentajn spektantarojn. La manko de ekspono al hindaj lingvoj kaj la teoriaj fundamentoj de hindaj artoj, kiel la Natyashastra de Bharata Muni, kontribuas al ĉi tiu malkonekto. Karnatika Muziko, ekzemple, malofte resonas kun okcidentaj aŭskultantoj. Tamen, mi volas emfazi, ke Hinda Klasika Muziko estas same grandioza kiel Okcidenta Klasika Muziko, kaj Hinda Klasika Danco estas same mirinda kiel baletto. Estas grandega potencialo por pli granda aprezo kaj kompreno de ĉi tiuj artformoj trans iliaj tradiciaj limoj. Krome, ni vidas grandegan perdon de lingva diverseco, ĉar estas pli kaj pli da koncentriĝo rilate al lingvoj uzataj de homoj tra la mondo. Ĉi tio kreis situacion kie kelkaj lingvoj povus simple estingiĝi. **Pli ol tri mil lingvoj en la mondo hodiaŭ estas en la kategorio de minacataj, kio signifas, ke pli ol kvardek procentoj de la lingvoj de la mondo riskas simple malaperi.**

Esplorante ĉi tiujn tendencojn, mi, en antaŭaj libroj, enkondukis la **Teorion de Reprodukteleco**, ekonomie bazitan socian sciencon teorion, kiu celas klarigi la transformojn okazantajn en la kampo de arto. Ĉi tiu Teorio asertas, ke la apero de la cifereca epoko kaj la reprodukteleco de diversaj artformoj profunde influis la strategiojn de artistoj por atingi pli larĝajn spektantarojn. Por artistoj en reprodukteleblaj sferoj, la teorio sugestas, ke kapti pli grandan merkaptoparton necesigas movon al la centro, celante pli vastajn gustojn kaj preferojn. Inverse, artistoj en nereprodukteleblaj sferoj povus fokusiĝi al alogo al alt-kulturaj spektantaroj kaj postuli pli altajn prezojn por siaj verkoj. Por ilustru la klarigan potencon de ĉi tiu teorio, mi aplikas ĝiajn antaŭdirojn al muziko, skulptaĵo, kaj pentraĵo. Mi reproduktas la ĉefajn elementojn de la Teorio ĉi tie, lasante la pli teoriajn kaj programajn aspektojn al miaj antaŭaj libroj, esploraj artikoloj kaj instruaj dokumentoj. Jen ni iras, do, kun la Teorio de Reprodukteleco, eltirita el mia antaŭa poemaro.

La Teorio de Reprodukteleco el la Vidpunkto de Ekonomikisto

Unu el la gravaj atributoj de iu ajn artaĵo — ĉu ĝi estas fikcio, poezio, pentraĵo, skulptaĵo, muziko aŭ iu ajn alia kampo X — estas ĝia **reprodukteleco**, kaj, kiel vi vidos, ĉi tiu relative ekonomia socia scienca teorio bazita sur la atributo de reprodukteleco klarigos multajn fenomenojn, kiujn ni vidas en la kampo de arto.

La Cifereca Revolucio draste ŝanĝis la reproduktelecon de diversaj artformoj. Dum muziko estas tuj kaj ekzakte reproduktelebla, skulptaĵo kaj pentraĵoj ne estas. Poezio kaj fikcio ankaŭ estas ekzakte reprodukteleblaj per ciferecaj rimedoj. Nun, konsideru la spektantaron por Artaĵo en arta sfero (nomu ĝin AX). La spektantaro por iu ajn Artaĵo variigos de tiuj, kiuj havas ekstreme elektemajn gustojn ("la snoboj", "la alt-kulturaj"), al tiuj, kiuj havas la malplej elektemajn gustojn (la tipo "mi spektos ajnan filmon"). Simile al ĉi tiu kategoriigo estas la kategoriigo de artistoj en tiujn, kiuj celas esti komprenitaj de ĉiuj, kontraŭ tiuj, kiuj ne zorgas

esti komprenitaj de iu ajn krom la spertuloj. Rakonto pri Mirza Ghalib venas al la menso en ĉi tiu kunteksto. La rakonto diras, ke Hakeem Agha Jaan Aish iam diris al Mirza Ghalib, ke tre malmultaj homoj komprenis lian poezion ("Ne estas laŭdinda, se nur vi komprenas, kion vi diras / Pli bona situacio okazas, kiam vi parolas kaj aliaj homoj komprenas"). Al tio, Mirza Ghalib respondis: "Mi ne bezonas aprezon nek mi bezonas ian rekompencan / Ne estu senco, se (oni diras) ke miaj kupletoj ne havas sencon"). Mirza Ghalib povus esti dirita aparteni al la "alt-kultura" kategorio de artistoj, dum iu kiel Brittany Spears povus esti dirita aparteni al la "mez-kultura" kategorio de artistoj.

Denove: ni konsideru la spektantaron por Artaĵo en aparta sfero AX. Se oni desegnas la kurbon de spektantaraj nombroj kun la elektemeco de gusto varianta de malalta al alta sur la X-Akso kaj la nombro de la membroj de la potenciala merkato sur la Y-Akso, oni atendas vidi sonorilforman kurbon. Estos tre malmultaj homoj, kiuj estas ekstreme elektemaj pri filmoj, muziko aŭ dramo, kaj probable tre malmultaj, kiuj tute ne estas elektemaj. Plej multaj homoj probable falas ie meze. (Certe, ne estas klare al mi, kia frakcio de la loĝantaro falas en la malaltan finon de la gamo.) Aldonu al ĉi tiu modelo la racian supozon, ke se artisto estas ĉe punkto Xa sur la X-akso, tiam homoj kun gustoj maldekstre de tiu punkto sur la X-Akso konsiderus aĉeti ilian produkton. Nun, la plej bona strategia movo por artisto kiam arta sfero akiras grandan reprodukteblecon estas moviĝi de la ekstrema dekstra fino de la spektro maldekstren tiom, kiom eblas. Tiel, se poeto verkas poezion, kiun nur tre malgranda frakcio de la loĝantaro (diru, unu procento) eĉ povas kompreni, tiam ili estus ĉe la ekstrema dekstra flanko sur la X-Akso, kaj tiel, ili ne povus akiri multe da merkato. Sed konsideru iun ajn alian artiston, kiu ne estas tre elektema pri tio, ĉu li aŭ ŝi estas perceptita kiel alt-kultura aŭ ne. Tia artisto provus allogi la mezan publikon. Kaj ĉar ilia Arto estas reproduktebla, eĉ prezigante ilian Arton por kelkaj dolaroj, ili povus gajni milionojn. Tiel, la regulo estas, ke ĉiujfoje kiam arta sfero estas reproduktebla, artisto havas klaran optimuman strategion. Iuj artaj kampoj estas esence reprodukteblaj, kaj ĝi estas subkuŝanta logiko - unu bazita sur reproduktebleco - de la Teknium de tiu arta areo. Tial, estas plej optimale por ili moviĝi al la centro kaj tiam potenciale kapti la tutan merkaton - kaj ĉi tiu merkato povas esti grandega, nombrigante centojn da milionoj da dolaroj.

Tiel, ĉi tiu modelo antaŭdiras, ke en sferoj de Arto, kiuj estas reprodukteblaj, sukcesaj artistoj moviĝintus maldekstren pro la enormaj ekonomiaj instigoj popularigi sian artformon (H1a). Ili ankaŭ povos vendi siajn ofertojn por malgranda nombro da dolaroj - tio estas, ili ne prezigos siajn Artaĵojn en milionoj. (H1b). Aliflanke, en sferoj de Arto, kiuj ne estas reprodukteblaj, la pintaj artistoj ne multe moviĝos (H2a). Ankaŭ, pintaj artistoj en ĉi tiuj sferoj havos tendencan prezigi siajn Artaĵojn en milionoj (H2b).

Krome, se arta sfero ŝanĝiĝas de ne tre reproduktebla al tre reproduktebla, sukcesaj artistoj estos tiuj, kiuj modifas siajn ofertojn por moviĝi pli maldekstren aŭ komenci maldekstre dekomence (H3). Fine, se la iloj por krei la artaĵon (ekz. programaro de Artefarita Inteligenteco por Arto) estas mem "alt-fideliĝe reprodukteblaj", tio rezultigos tre grandan nombron da individuoj enirantaj tiun artan kampon (H4).

Ni vidu, ĉu la antaŭdiroj de ĉi tiu teorio realiĝas. Rimarku, ke H1, H2, H3 kaj H4 supre reprezentas la kvar hipotezojn de la teorio. Kiel unua sfero por testi la teorion, konsideru muzikon en Usono. Konsideru tre talentan klasikan muzikiston kiel Charlotte Church, Yo-Yo Ma aŭ Yehudi Menuhin. Ĉar ili konservas muzikan normon, kiu verŝajne allogos nur la alt-kulturan muzik-konanton, ilia publiko restas limigita. Tamen, muziko estas tre facile reproduktebla - ĉu kiel MP3, WAV-dosieroj aŭ MPEG-dosieroj. Do, eniru artiston kiel

Brittany Spears, kiu eble ne havas la talenton de unu el tiuj klasike trejnitaj muzikistoj, sed havas bonegan scenejan ĉeeston kaj bonegajn movojn. Tiaj artistoj – ĉar ili moviĝis multe, multe pli maldekstren – finas transpreni la tutan merkaton. Fakte, la tuta muzika industrio en Okcidento estis transprenita de "popularaj" distristoj, lasante malantaŭe la riĉajn muzikajn tradiciojn de mezepoka Eŭropo. La nomoj de ĉi tiuj artistoj estus tre konataj al ni kaj ili varias de la Backstreet Boys ĝis Justin Bieber. Tiuj, kiuj elektas "allogi la amasojn", povas esperi rikolti belan profiton. Tial ankaŭ la hinda klasika muziko restis malantaŭe. Ĝi estas ĉar ĝi allogas sufiĉe pli niĉan publikon. La antaŭdiroj de la teorio realiĝas.